

Lecția 21

Moștenirea promisă de Domnul și granițele ei

Numeri 33:50-34:29

Moștenirea este hotărâtă de Domnul în toate dimensiunile ei

Ziua 1 Citește Numeri 33:50-56 Porunci legate de intrarea în țară

1. Cine este Dumnezeu de poate da cui vrea, ca moștenire, o țară, dezmoștenind, între timp, pe vechii ei locuitori? (Vezi Lev. 25:23)
2. Ce spune psalmistul despre Dumnezeu în Psalmul 24? Dar textul din Daniel 4:17?
3. Dacă, într-adevăr, al Domnului este pământul, căci El este Creatorul și Stăpânul întregului Univers, oare nu poate El să-l dea cui vrea?

Ziua 2 Citește Numeri 33:50-56 Porunci legate de intrarea în țară

4. Dar oare este El arbitrar în deciziile pe care le ia? Ce spune psalmistul în Ps. 24:3-6?
5. Dacă al Domnului este pământul, nu este oare El îndreptățit să scoată din isprăvnicie și să pedepsească pe aceia care îi prăpădesc moștenirea?
6. Ce spune Levitic 18:24-30 despre părtinirea sau nepărtinirea lui Dumnezeu?

Ziua 3 Citește Numeri 34:1-2 Țara aceasta va fi moștenirea voastră

7. Trecuse aproape un jumătate de mileniu de când Domnul intrat cu Avraam în legământ. Ce i-a promis El în Gen. 15:17-19?
8. Ce își spune despre Domnul textul din Genesa 15:13-16?
9. Socotești că 430 de ani de așteptare ca ispravnicii țării Canaanului să-ți îndrepte umbletele au fost suficienți, sau Domnul S-a grăbit să-i scoată din isprăvnicie? Ce părere ai?

Ziua 4 Citește Numeri 34:3-12 Hotarele țării de jur împrejur

10. La ce le-a folosit copiilor lui Israel faptul că Domnul le-a fixat clar granițele țării care trebuia cucerită?
11. Cum am putea actualiza faptul că Domnul este Cel care le-a dat țara și i-a hotărât granițele?

Ziua 5 Citește Numeri 34:13-15 Țara pentru nouă seminții și jumătate și cine s-o împartă

12. Ce ne dă Domnul în mod suveran astăzi în plan spiritual sau în plan fizic? (Vezi pilda talanților în matei 25).

13. Cum ai comenta textele din 1 Cor. 4:7; Rom. 12:3?

14. Cum ai comenta afirmația: nu contează ce dar ai, ci ce faci cu ceea ce ai?

Ca Stăpân al pământului, Domnul hotărăște nu doar ce cui să dea, ci și cât să dea. Lucrul aceasta este adevărat și pentru noi, credincioșii Noului Legământ. Dacă moștenirea este în urma muncii noastre, darurile sau talanții pe care îi punem în negoț îi primim de la Domnul. Tot ceea ce avem de făcut este să nu învelim în ștergar darul primit, ci să-l punem în negoț. Dar faptul că unul primește zece talanți, altul cinci și altul unu este treaba Stăpânului. Nu câți poli am primit, ci ce facem cu ei contează. Cea mai mare tragedie ar fi să ne consumăm energiile comparându-ne cu cei din jur. Pavel ne îndeamnă să-l lăsăm pe Dumnezeu să hotărască ce ne dă și cât ne dă: „Prin harul, care mi-a fost dat, eu spun fiecăruia dintre voi, să nu aibă despre sine o părere mai înaltă decât se cuvine, ci să aibă simțiri cumpătate despre sine, potrivit cu măsura de credință, pe care a împărțit-o Dumnezeu fiecăruia” (Rom. 12:3). Dacă am câștigat această bătălie cu noi înșine, vom fi liberi să ne focalizăm pe punerea în negoț cu toată energia, spre slava Stăpânului aceea ce am primit.

Provocare:

În *Apocalipsa*, ultimul sunet de trâmbiță anunță sfârșitul istoriei și ceasul socotelilor pe care Stăpânul îl are cu arendașii planetei Lui: „Neamurile se mâniaseră, dar a venit mânia Ta, a venit vremea să judeci pe cei morți, să răsplătești pe robii Tăi prooroci, pe sfinți și pe cei ce se tem de Numele Tău, mici și mari, și să prăpădești pe cei ce prăpădesc pământul!” (Apoc. 11:18). Dacă, într-adevăr, al Domnului este pământul cu tot ce este pe El, atunci este dreptul și responsabilitatea Lui să impună standardele și să tragă la socoteală pe locuitorii Lui. Dar textul din *Apocalipsa* nu mai vorbește despre Canaan, ci despre întregul pământ. Or, necurăția morală, dezastrul ecologic și haosul social sunt o realitate din ce în ce mai tulburătoare în toate țările pământului. Afară de faptul că Dumnezeu nu există și că totce spune Biblia este o poveste, ne întrebăm cât timp va mai tece până când Dumnezeu să vină și să izgonească de pe domeniile lui pe locuitorii acestui pământ. Oare cum o va face?

Iată ce scrie Petru în a doua sa epistolă:

⁹Domnul nu întârzie în împlinirea făgăduinței Lui, cum cred unii, ci are o îndelungă răbdare pentru voi, și dorește ca niciunul să nu piară, ci toți să vină la pocăință. ¹⁰Ziua Domnului însă va veni ca un hoț. În ziua aceea, cerurile vor trece cu trosnet, trupurile cerești se vor topi de mare căldură, și pământul, cu tot ce este pe el, va arde (2 Petru 3:9-10).

Oare ce se va întâmpla cu locuitorii lui? Textul din *Apocalipsa* 11 ne spune doar atât că la ultimul sunet de trâmbiță, Domnul va veni să prăpădească pe cei ce prăpădesc pământul.

Aceasta întreagă lecție aduce în prim plan relația omului cu natura, cu pământul, cu natura. În Romani, Pavel ne spune că ce se poate cunoaște despre Dumnezeu le este descoperit în ei. În adevăr, însușirile Lui nevăzute, puterea Lui veșnică și dumnezeirea Lui, se văd lămurit când te uiți cu băgare de seamă la lucrurile făcute El, așa că nu se por dezvinovăți” (Rom. 1:19-20). Dacă aceasta este rolul sau funcția universului material, cu cât respect și grijă ar trebui să ne purtăm în el și cu el. Cum să nesocotești un mijloc al revelației de Sine a lui Dumnezeu. Este ca și cum l-am nesocoti pe

Dumnezeu Însuși, nedorind să-L cunoaștem. Să nu uităm că viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat și pe Isus h pe care L-ai trimis Tu” (Ioan 17:3)?

Primul mare păcat, decare mă fac eu însumi vinovat este faptul că stau închis într-o cameră cu un ecran în față și-mi fac așa de puțin timp ca să mă bucur de Dumnezeul revelat într-un apus de soare, într-un ciripit de păsări,

Într-o picătură de rouă sau o petală care cade, în anotimpurile care colindă anul. Atunci când Dumnezeu l-a creat pe om, la așezat într-o grădină, ca prezența Lui să se facă simțită de pretutindeni. Iar tu ci când Cain a fugit de fața Domnului, și-a făcut o cetate, ca să nu mai vadă fața Domnului și să nu mai simtă prezența Lui. Acesta a devenit blestemul omului de-a lungul istoriei. Am schimbat palatul de cristal cu o sală a oglinzilor și, înstrăinați de chipul lui Dumnezeu, ne-am îndrăgostit de propriul nostru chip.